

гр. Перник, 28.02.2014 год.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на тридесети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №958 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.**

Образувано е по жалба на Б.Н.В.,\*\*\*, срещу точка \*\*\* от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателката е отпусната финансова помощ в размер на \*\*\* лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателката. Според изготвената по реда на чл.27, ал.2 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на \*\*\* лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде осъдена комисията да заплати разликата до размера на оценката приложена в искането до МКВП.

Ответникът по жалбата –Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

***1. По допустимостта на оспорването***

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че наследодателя на жалбоподателката е уведомен за Решението на МКПВ към МС, с писмо изх.№13/Д-1115 от 06.03.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 18.03.2013 г. от жалбоподателя. Подаването на жалбата е станало по пощата, датата на пощенското клеймо е 10.06.2013 г. Макар жалбата да не е подадена в 14 – дневния законов срок по чл.149, ал.1 от АПК, съдът намира, че не е налице основание за прекратяване на производството поради недопустимост така както е поискано в становището на ответника. В съдържанието на т.\*\*\*, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г. не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване отказът на МКВП. Такова указание липсва и в уведомителното писмо на Кмета на Община Перник. Поради тези причини приложим в конкретния случай е удълженият срок за обжалване по чл.140, ал.1 от АПК.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с

които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.\*\*\* от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпуснатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годен предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МКВП към МС по т.1720, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на Б.Н.В. за нанесените щети на собствения ѝ имот, представляващ жилищна сграда находяща се в гр.Перник, кв.Църква, ул.\*\*\*, №\*\*\* е определен на \*\*\* лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.2 от ПОД на МКВП. Намалването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателя, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МКВП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

### ***II. По същество:***

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуведомствената комисия за подпомагане и възстановяване.

От Б.Н.В.\*\*\*, като собственик на процесния имот, който е пострадал от природното бедствие, е поискана възстановителна помощ. В административната преписка е приложен документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателя. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

За конкретния имот е извършен оглед на 14.06.2012 г. и е изготвен протокол за действията на експертите. От приложено конструктивно становище е видно, че е напълно нарушена конструкцията на сградата и същата е опасна за живеене. Налице е предписание за събаряне до ниво каменен зид и изграждане на нов жилищен етаж над мазето, с укрепващи колони и пояси.

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Решението прието на това заседание по отношение на сградата находяща се в гр.Перник, кв.Църква, ул.\*\*\*, №\*\*\* е административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от

оспорвания.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Актът по т.\*\*\* на приложение №1, към т.53б на Решение №1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия. Неразделна част от административната преписка е доклад с предложени две проекто-решения. С първото се утвърждава целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1, а с второто се отказва целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. Като критерии при определяне на финансирането е посочено, че когато оценката на експертите е над \*\*\* лв. възстановителна помощ, която следва да се предостави не може да надвишава 10 000 лв. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС на заседанието на 11.02.2013г.

С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. \*\*\*, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ в размер на \*\*\* лв. на за жилищна сграда находяща се в гр.Перник, к.Църква, ул.\*\*\*, №\*\*\*.

Атакувания акт, предмет на съдебен контрол е издаден в производство, което се развива пред два административни органа с точно определени правомощия и компетентности. В първия си етап то се развива между пострадалото лице и Кмета на Перник, а вторият му етап е свързан с произнасянето на МКВП, по предложение на Кмета на общината. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че то е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и е разгледано по същество. При произнасянето си МКВП не е отчела важни фактически обстоятелства, които са били относими към законосъобразността на приетото решение. Не е съобразено от административния орган, че жилището за което се иска подпомагане не е единствено за жалбоподателката. В административната преписка е приложено удостоверение за данъчна оценка на имота от което е видно, че Б.Н.В. живее на друг адрес, различен от този за който се иска финансиране. Косвено доказателство в тази посока е и обстоятелството, че декларацията, че жилището находящо се в гр.Перник, ул.\*\*\*, №\*\*\* не е единствено е вписания друг адрес по лична карта В хода на съдебното производство също са подавани молби от жалбоподателя, в които е посочил собственоръчно друг адрес на който живее: гр.Перник, ул.\*\*\*, \*\*\*/\*\*\*В. Налице са достатъчно доказателства, от които да се пороуди съмнение, че жилището в кв.Църква, ул.\*\*\* №\*\*\*, не е единствено за живеене на жалбоподателката, така както е посочил в декларацията си при кандидатстване за подпомагане. Тези факти и обстоятелства не са установени безспорно в хода на съдебното производство с издадено удостоверение вх.№6871/21.12.2013 г. от Дирекция „Местни приходи“ при Община Перник.

На жалбоподателката е отпусната възстановителна помощ в размер на \*\*\* лв. Но според жалбоподателката това е недостатъчно за да се възстанови жилището. Настоящият състав приема, че административния акт въпреки посочените по горе недостатъци следва да бъде оставен в сила, тъй като при евентуалната му отмяна биха се засегнали права на жалбоподателя.

В случая след като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие е отпуснал помощ в размер на 10 000 лв., съгласно представения по делото и приет доклад. Задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си. С тази помощ следва да се задоволят минимално необходимите битови условия за жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня, баня и тоалетна и едно складово помещение. За всичко останало над така описаното държавата няма задължение за подпомагане и няма законово задължение да обезщети пострадалото лице напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не

действа като застрахователно дружество, нито е в условията на чл. 36 от Правилника. При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона, а жалбата срещу решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под точка 1720, като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на **Б.Н.В.\*\*\*** срещу **точка \*\*\*** от Приложение №1, към т.53б, на решение №1 от 11.02.2013 г. прието от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

**СЪДИЯ: /п/**